

ชาง ชวาน โจ: การเสริมความเข้มแข็งแก่ธรรมาภิบาลด้านสิ่งแวดล้อมในเวียดนาม: ศึกษากรณีปฏิบัติการตอบสนองของชุมชนท้องถิ่นในแม่น้ำทิวาย (STRENGTHENING ENVIRONMENTAL GOVERNANCE IN VIETNAM: A CASE STUDY OF COMMUNITY RESPONSE TO POLLUTION OF THE THI VAI RIVER) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ดร.การ์ล มิตเทอตัน, 128 หน้า.

เวียดนามพัฒนาบริษัทที่ถือหุ้นโดยชาวใต้ที่ร่วมทุนได้ก่อตั้งให้แก่นับที่ทิวายซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศเวียดนามตั้งแต่ปี 2537 ถึงปี 2550 ชวานานับพันคนที่อาศัยอยู่บริเวณที่ราบลุ่มลัดแม่น้ำในจังหวัดบ่าไรวง โท ดงนัย และนคร โฮจิมินห์ได้รับผลกระทบอย่างหนักต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต ระหว่างปี 2547 และปี 2552 ชวนชนท้องถิ่นร่วมกับประชาชนองค์กรและหน่วยงานต่างๆได้ก่อตั้งสหภาพหลายวิธีเพื่อเตรียมสร้างธรรมาภิบาลด้านสิ่งแวดล้อมท้องถิ่นให้แข็งแกร่งและเพื่อหยุดการก่อมลพิษ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการเกิดขึ้นของแนวคิดธรรมาภิบาลด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศเวียดนามผ่านกรณีศึกษาของแม่น้ำทิวายโดยใช้ทฤษฎีการระดมทรัพยากรเพื่อประเมินความสามารถของชุมชนระหว่างปี 2537 ถึงปี 2554 ในการจัดการระดมทรัพยากรจากภายนอกและใช้โอกาสทางการเมืองในการปกป้องวิถีชีวิตและสุขภาพของตนเอง

เพื่อให้เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแสดงต่างๆในช่วงเวลาต่างๆของกรณีศึกษา ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ประชากรในตำบลลอง โท จังหวัดดงนัย และตำบลชานอื่น นครโฮจิมินห์ รวมถึงสัมภาษณ์เอกสาร นักกฎหมาย สยามคมผู้บริโลก และผู้จำหน่าย และเจ้าหน้าที่ภาครัฐในส่วนของตำรวจระดับจังหวัดของจังหวัดดงนัยและนคร โฮจิมินห์

เหตุการณ์นี้ได้ชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้งขั้นรุนแรงในระหว่างที่เศรษฐกิจกำลังเจริญเติบโตและการปกป้องสิ่งแวดล้อมในช่วงการเปลี่ยนผ่านการพัฒนาประเทศจากระบบเศรษฐกิจที่ถูกควบคุมและวางแผนจากส่วนกลางไปยังระบบเศรษฐกิจแบบตลาดซึ่งเริ่มใช้ในปี 2529 ซึ่งทำให้กลไกการปกป้องสิ่งแวดล้อมอ่อนแอลงหรือขาดประสิทธิภาพมาขึ้นมากขึ้นเรื่อยๆเพื่อตอบสนองกิจกรรมของภาคอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนที่อยู่ในอันตราย ด้วยเหตุนี้ ชวนชนท้องถิ่นจึงตั้งขึ้นผู้นำการเตรียมความพร้อมของตัวเองและสร้างเครือข่ายพันธมิตรด้านสิ่งแวดล้อมทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนเรียกร้องความรับผิดชอบ ความชอบธรรม และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อการพัฒนาธรรมาภิบาลด้านสิ่งแวดล้อม

ภายใต้บริบทของการพัฒนาประชาธิปไตยในเวียดนาม การศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่าชุมชนและตัวแสดงที่ไม่ใช่ภาครัฐได้มีส่วนร่วมมากขึ้นในธรรมาภิบาลด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาธรรมาภิบาลด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนต่อไป

